

Hvordan finde fred med Gud
Øivind Andersen - "Livets Brød"

DET STORE HOVEDSPØRSMÅL

Det er godt at dette spørsmålet er blitt så viktig for deg! For det er det egentlige store spørsmål i livet. Blir det svart riktig - kommer vi til fred med Gud - løser det så mange, mange andre spørsmål. Og får vi ikke svar på det, hjelper det så lite med svar på alle andre spørsmål.

Men innen vi sier noe mer, må jeg få komme med noen motspørsmål til deg: Har du oppgitt din motstand mot Gud? Innrømmer og erkjenner du din synd slik som den er? Er det om å gjøre for deg å få gå til Jesus med alle ting?

Kan du ikke svare ja på disse spørsmål, er det lite hjelp i det jeg har å si. Det forstår du selv.

Hvis du skjuler, forsvarer, unnskylder eller går på akkord med noen synd, vet du selv at du kan ikke komme lenger. Om du vet at du står Gud imot, vet du selv at ingen kan hjelpe deg. Da er det bare én ting å gjøre: Oppgi all motstand! La alle unnskyldninger fare! Hvor ille du enn er oppe i det, bare erkjenn det slik som det er, overfor deg selv og overfor Gud. Det er hjelp å få. Du kan være hvem du vil, du kan ha rotet deg opp i et uoverkommelig uføre, men det er hjelp å få.

Bare legg merke til hva Gud sier hos profeten Esaias til dem som han selv beskriver som frafalne og som han feller den sterkeste dom over: *"Kom, la oss gå i rette med hverandre; om eders synder er som purpur skal de bli hvite som sne, om de er røde som skarlagen, skal de bli som den hvite ull"* ([Es.1,18](#))

Når Gud sier til dem han selv beskriver med de sterkeste ord som frafalne og syndige, viser det bedre enn noe annet at du har ingen grunn til å være redd for å komme frem for Gud som du er. Og du har heller ingen grunn til ikke å tilstå sannheten for deg selv. Det du må være redd for, er å unnskyldte noe, forsvare synden eller bortforklare sannheten.

Men nå er det mange som svarer: Men jeg har jo overgitt meg til Gud. Jeg har bekjent min synd, det er ingen ting jeg mer ønsker enn å være sann og oppriktig, og så langt som jeg kjenner meg selv, har jeg oppgitt min motstand mot Gud.

Allikevel har jeg ikke fred. Jeg har mange ganger hørt at jeg skal komme til Jesus og få det godt. Så har jeg kommet til Jesus -- og har fått det så vondt som aldri noen gang i mitt liv.

Jeg forstår deg. Og jeg kan si med én gang at Jesus har hørt alle dine bønner, og at din tilstand har mer med Gud å gjøre enn du selv aner.

Og her skal vi prøve å peke på noe av det som kan være til hjelp for deg.

Det første spørsmål vi tar opp er dette:

HVA ER OMVENDELSE?

Når er et menneske omvendt til Gud?

Omvendelse er det samme som at et menneske begynner med å tro på Jesus.

Omvendelse er ikke at en først skal prøve å bli annerledes. Mange oppfatter omvendelse som om den består i å la være å gjøre det som er galt og å gjøre det som er riktig overfor Gud. I og for seg er det en god og nødvendig innstilling hos deg. Men du skal ikke tro at omvendelsen består i det! Legg merke til at det som i [Matt. 3, 2](#) heter: *"Omvend eder, for himlenes rike er kommet nær,"* -- det heter i [Mark. 1, 15](#) -- der det samme omtales: *"Omvend eder og tro på evangeliet!"*

På det siste stedet kunne vi like gjerne oversatt: Omvend eder ved å tro på evangeliet!

Et annet eksempel: Det som Peter kaller *"omvend eder"* ([Ap. gj. 2, 38](#)) det kaller Paulus: *"Tro på den Herre Jesus, så skal du bli frelst, du og ditt hus."* ([Ap. gj. 16, 31.](#))

Om du tok for deg en bibelordbok og slo opp på "omvendelse" og på "tro", kom du til å oppdage at å begynne å tro på Jesus og å omvende seg er to forskjellige navn på én og samme sak.

Et menneske er omvendt fra det øyeblikk det begynner å tro på Jesus! Omvendelsen skjer ved troen, og troen skjer ved omvendelsen til Jesus.

Men hva er det da å tro? spør du.

Det er å ta sin tilflukt til Jesus! Legg merke til slutten av [salme 37](#): *"Herren hjelper dem og utfrir dem, han utfrir dem fra de ugudelige, og frelser dem, fordi de har tatt sin tilflukt til ham."* (Vers 40.)

Det er et stort løfte, løfte om hjelp, utfrielse og frelse. Legg merke til at dette løftet svarer på et meget viktig spørsmål, som du også sikkert har. Hvordan skal jeg bli med, når Jesus kommer igjen? Hvordan kan jeg regne med å være der han er og henter sine, og ikke blir latt igjen? Du har svaret i det ordet jeg siterte fra Salme 37. Det sier jo: *"Herren utfrir dem fra de ugudelige."* Aldri blir det ord oppfylt slik som når Herren henter sine. Og da ser du svaret på ditt spørsmål om hva som skal til for å bli med. *"Fordi de har tatt sin tilflukt til ham."*

Vi kunne nevne mange ord fra Bibelen som viser at å tro på Jesus er det samme som at hjertet er blitt rettet på ham.

Et menneske som fatter tillit til Jesus, omvender seg. Og så lenge vi lever i troen på Jesus, lever vi i en sann omvendelse. Men kommer en kristen bort fra Jesus igjen og begynner hans hjerte å bli rettet på noe annet eller noen annen enn Jesus, er en heller ikke lenger omvendt til Gud.

Men nå, forstår du, for å komme til troen på Jesus, er det nødvendig at vi mister troen på oss selv. Derfor gjør du de dårlige erfaringer om deg selv, som du hittil har gjort.

NÅR EN MISTER TROEN PÅ SEG SELV

Med det samme en oppgir sin motstand mot Gud, kjenner en seg glad og lettet. Og det har en grunn til. Selv om en ennå ikke virkelig er blitt en kristen, har en gjort en viktig beslutning, når en for alvor har gitt opp sin motstand mot Gud og bestemt seg for å bli en kristen.

Og om det ser aldri så galt ut med deg, har du ingen grunn til å angre på den bestemmelsen. Det er den beste du noen gang har tatt i ditt liv. Og den skal du stå ved, uansett hvordan det ser ut for deg nå.

Men om du var glad og lettet til å begynne med, har det ikke fortsatt slik. For det første er du kommet til kort i alle ting. Og for det annet har synden tatt overhånd over deg på så mange punkter. Det ser ut for deg som synden har fått nytt liv, fordi du har gått inn for å la være å synde.

Det har du ganske rett i. Det ser ikke bare slik ut, men det er det du virkelig har opplevd. Og det stemmer med Guds ord. Du kan selv lese om det i [Rom. 7](#), særlig i vers 7-13.

Da budet kom, levnet synden opp (grunntekstens uttrykk), jeg derimot døde; og budet som var til liv, det ble funnet å være meg til død; for synden tok anledning av budet og dåret (bedrog) og drepte meg ved det. (Rom. 7, 9-11.) Du oppdager at du vil det onde, ønsker det onde, har lyst til å synde. Samtidig har du ulyst til Gud, du er treg til å be, lese i Bibelen, til å høre Guds ord. Du kjenner både motstand og fiendskap i ditt eget indre imot Gud. Og det verste av det hele er at mens du har opplevd dette, er du blitt så hard, kald, likeglad, så full av småfusk og hykleri, at du vet hverken frem eller tilbake.

På samme tid som du ærlig vil høre Gud til, vil ha fred med ham, vet du ikke om du tør si at du har den vilje som du burde ha. Du både vil og ikke vil på én gang.

Dette kaller Bibelen "å dø under loven". Det er dette apostelen vitner om seg selv i [Gal. 2, 19](#): *"Jeg er ved loven død for loven - for å leve for Gud."*

Du forstår ikke mye av dette. Og det gjør ikke noe. Men for å si det i ganske hverdagslig tale, Gud kan ikke gjøre noe ut av deg. Det er selve kjernen i saken.

Om du er klar over at du ikke kan noe av egen kraft, men håper du skal klare det bare Gud gir deg kraft, har du ikke mistet troen på deg selv.

Du forstår det er nettopp det som er umulig! Det er noe Gud ikke kan gjøre med deg gjennom loven, gjennom bud eller forbud:

Ved sin kraft å gjøre ditt liv slik som han vil ha det. Og dette er aldeles nødvendig for deg å innse.

Derfor skal du frimodig erkjenne for deg selv at det er ikke stoff i deg til å bli slik han vil ha deg. For Bibelen sier det like ut at det er umulig for loven. ([Rom. 8, 3.](#)) Nettopp fordi du er slik som du er, var det Gud sendte sin egen Sønn til verden.

FRELSEN ER I JESUS SELV

Nå må du legge nøye merke til det vi sier! Du trenger evangeliet, ordet om Jesus! For ordet om Jesus, taler ikke bare om Jesus, men bringer også Jesus inn i ditt hjerte!

Troen kommer av at du hører. For troen kommer *"av forkynnelsen, og forkynnelsen ved Kristi ord"*. ([Rom. 10, 17.](#))

Ordet om Jesus skaper tillit til Jesus hos deg, det retter ditt hjerte på Jesus. Du kan ikke få fred med Gud, eller bli viss på syndenes forlatelse ved å se på deg selv, bare ved å se, høre, snakke med andre om, synge om Jesus og det som Gud har gjort for oss i ham.

Frelsen ligger ikke i våre anstrengelser og viljebeslutninger, men i vår hørsel og i vårt syn. Ordet "hør" og "se" er to grunnleggende ord når det er spørsmål om å komme til troen på Jesus.

Det vi ser på og mottar inntrykk av, kommer alltid til å virke i vårt indre menneske. Du vet at å se på noe stygt, gjør deg uren. Og å se på noe vakkert og godt, virker godt i ditt indre. Og nettopp slik er det i ditt forhold til Gud. Å høre om Jesus og å motta inntrykk av ham, skaper tilliten til Jesus i ditt hjerte og virker en sann omvendelse i ditt liv. I [Joh. 5, 24-25](#) er det et meget lærerikt ord av Jesus selv om dette. Der sier han - jeg siterer det noe forkortet -- : Den som hører og tror har evig liv, og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. *"Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den time kommer, og er nå, da de døde (de som ikke har liv i Gud) skal høre Guds Sønnns røst (Jesu forkynnelse), og de som hører, skal leve."* Kan det sies tydeligere at du kommer til liv i Gud gjennom ordet om Jesus?

Og kan du få det enklere hvordan et menneske får fred med Gud? Derfor er evangeliet det første og det siste for deg i den stilling du er nå. Og jeg gjentar, fordi du er slik som du er, trenger du Jesus, og passer sammen med Jesus. Det er ikke noe som skal eller må bli annerledes først. Alt begynner med at du vender deg til Jesus!

Hva er da evangeliet?

Det er budskapet om et stort plassbytte. Guds Sønn kom i vårt sted og ble behandlet som om han var oss, forat vi skal få være i hans sted og bli behandlet som om vi var ham!

"Han som ikke visste av synd, ble gjort til synd for oss, forat vi skal bli rettferdige for Gud i ham." ([2. Kor. 5, 21.](#)) Jesus ble gjort til det som du og jeg er. Han var syndfri, men ble gjort til synd for oss. I stedet skal vi få bli regnet for det som han er.

Hele ansvaret for våre synder lå på ham! Han bar det ansvar som vi ikke kunne bære! Det er betydningen av [Joh. 1, 29](#): *"Se der, Guds Lam som bærer (bærer vekk, fjerner) all verdens synd."*

Jesus har ikke tatt synden bort fra vår natur, ikke bort fra våre følelser, og aller minst fra vår erkjennelse, tvert om, Gud vil vi skal erkjenne vår synd. Men han har tatt bort synden mellom Gud og oss! Ditt og mitt regnskap ble gjort opp på Golgata kors, da Jesus sa: Det er fullbrakt!

Og videre, Jesus har gjort alt det vi skulle gjøre, men ikke kan. Han har oppfylt hele loven i vårt sted. Gud har gitt oss en rettferdighet i Jesus, som vi kan stå for hans ansikt med. Du kan lese om det i [Rom. 3, 21](#): Den rettferdighet som loven og profetene vitner om, den har Gud selv gitt oss i Jesus Kristus uten noen lov, uten noen betingelser som vi må oppfylle for å eie den.

Hva er det for en rettferdighet loven vitner om? Du ser det i de ti bud, og du ser det enda mer i de to

bud som de ti grunner seg på: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av all din sjel og av all din kraft. Og: Du skal elske din neste som deg selv.

Den rettferdighet som loven krever, er det fullkomne, syndfrie menneske. Gud kan ikke tilgi et menneske så lenge han er loven noe skyldig, for det var det samme som at han gikk på akkord med synd og løgn. Og det gjør han ikke! Derfor har Gud selv i Jesus Kristus skaffet oss den rettferdighet som loven vitner om. Jesus er det fullkomne menneske. Og han gjelder overfor Gud i ditt og mitt sted. Gud gir deg og meg alt det han krever av oss forat han kan tilgi oss vår synd, i Jesus Kristus og det han har gjort.

For det Jesus har gjort, det har han gjort i vårt sted og på våre vegne. Jesu gjerninger er på én og samme tid både Guds gjerninger og våre gjerninger. Alt hva Jesus har gjort, har Gud gjort og alt hva Jesus har gjort, har også du og jeg gjort.

Derfor gjelder Jesu Verk både overfor Gud og for oss. Og nå kan vi svare på et annet viktig spørsmål.

HVA RETTFERDIGGJØRELSE ER

Det er ikke noe som skjer i deg eller meg. Men det er noe som skjer hos Gud om oss. Gud tilregner oss alt det som Jesus er og har gjort og tilregner oss ikke det vi selv er og har gjort. Se f. eks. [Rom. 4, 6 og 8](#): Salig er den mann som Herren tilregner rettferdighet uten gjerninger. Salig er den som Herren ikke tilregner synd.

Dette skjer hos Gud og for Gud om deg i samme øyeblikk som ditt hjerte fatter tillit til Jesus. Derfor har du syndenes forlatelse fra første øyeblikk ditt hjerte er rettet på ham!

I én sum forkynner evangeliet at Jesus har kjøpt deg fri fra alt som du selv er og har gjort, og han er selv blitt i sin egen person og gjerning alt som Gud krever av deg. Og alt dette gir Gud deg for intet!

Det heter om dette i [Rom. 3](#): uforskyldt (gratis), av hans nåde, ved forløsningen i Kristus Jesus. Derfor får du syndenes forlatelse ikke på grunn av at du blir annerledes, og heller ikke på grunn av din egen syndsbejelse, men på grunn av at du tar imot det evangeliet forkynner deg! Se [Ef. 1, 7](#): *I Jesus har vi forløsningen, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom.*

Det store er at vi får dette for intet. Men det er også det vanskelige. Det strider mot vår naturlige religiøse følelse og vi tenker om igjen og om igjen at vi må da vel gjøre noe selv for dette. Nei, det som du skal være og gjøre som en kristen, må ikke stilles opp som en betingelse for å få Guds nåde og syndenes forlatelse! Det kommer som en virkning av at du tror på Jesus.

Mange kjører seg fast fordi de gjør virkningene av troen til forutsetninger for troen. Og da er det umulig å få fred med Gud. Derfor gjør ikke det! Tro Jesus på hans ord! Regn med det Gud har gitt deg i Jesus!

Den som tar imot evangeliet for intet, får alt. Men den som vil ha det for et eller annet, om det så er din anger, din bønn, eller hva annet du tenker på, får intet!

Men jeg må da oppleve noe i mitt hjerte?

Det kan du overlate til Gud. Følger du denne anvisning fra Guds ord, kommer du til å oppleve meget mer enn du noensinne tenkte var mulig. Men du må gå den veien Gud viser deg, ikke sant? Spør du om veien til fred med Gud, og Ordet gir deg svar på det, må du gå den!

Om jeg er ute og reiser, og spør om veien et eller annet sted, og jeg også ganske riktig får vite den, kommer jeg allikevel ikke dit, hvis jeg følger en annen vei. Men det er stor forskjell på å tro på opplevelser som Gud skal gi deg og på å tro på det han forkynner deg om Jesus! Men hva er da gjenfødelse? spør du.

GJENFØDELSENS UNDER

Vi har et ord i [1. Joh. 5,1](#) som svarer så tydelig som noe ord kan gjøre på hva det vil si å være et gjenfødt menneske: *"Hver den som tror (i sitt hjerte fatter tillit til) at Jesus er Kristus, han er født av Gud."*

Gjenfødelse skjer når hjertet fatter tillit til Jesus. Den skaper et helt nytt sinn i oss, og den virker Åndens frukt i oss. ([Gal. 5, 22.](#)) Begynner ditt hjerte å finne hvile i det som Ordet sier om Jesus, beviser det at du er født på ny. Ellers kunne ditt hjerte ikke finne noen hvile i evangeliet.

Slik er Bibelens svar til deg som spør hvordan et menneske får fred med Gud! Stol på det! Regn med det! Det er Guds vilje at du skal gjøre det! Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv. Det er som Luther sier: Det som du tror på, det har du.

Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, han har livet. Den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet. Dette har jeg skrevet til eder, forat I skal vite at I har evig liv, I som tror på Guds Sønns navn. ([1. Joh. 5, 9-13.](#))

(Kap.II fra "Livets Brød" af Øivind Andersen - Gry Forlag 1966 - Shafan 23-06-14)